

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El vol del borinot (i II)

La setmana passada acabava la nostra carta dominical afirmant que les persones motivades senten l'impuls d'aconseguir tant les seves pròpies expectatives com les dels altres. El primer signe és la passió que es mostra pel treball, pels reptes creatius, per a aprendre, donant mostres d'una energia sense límits i amb la satisfacció de fer la feina ben feta. Són gent amb empenta que no es conformen amb el statu quo, sinó que analitzen la situació present i els seus antecedents, i al mateix temps, exploren noves formes d'abordar el seu treball. Un altre tret comú és que sempre intenten superar-se elles mateixes i mantenen el compromís amb la institució a la que pertanyen. És fàcilment comprensible que la motivació s'acabi convertint en un fort lideratge. L'impuls de superar fites arriba a ser encomanadís i els líders sovint generen al seu voltant equips de persones amb qualitats semblants.

El factor de la motivació afecta tots els ordes de la vida: el treball, l'esport, l'art, la família, l'escola, l'empresa, etc. És un factor d'intel·ligència emocional que s'ha de desenvolupar i que ajuda en totes les dimensions de la vida, també en la vida de fe. La fe aporta al creient un plus, un reforç important per a la motivació en general; més encara, acaba convertint-se en la principal font de motivació. A la Sagrada Escripura podem trobar-ne moltes cites. La primera que em ve a la memòria és el manament de Déu als nostres primers pares: «Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, pobleu la terra i domineu-la, sotmeteu els peixos, els ocells, les bèsties i totes les cuques que s'arrosseguen per terra» (Gn 1,28). La paràbola dels talents (cf. Mt 25,14-30) és particularment il·lustrativa. Insisteix en l'actitud interior amb la que s'han d'acollir i valorar els dons de Déu. L'actitud equivocada és la de la por que porta a colgar la moneda i deixar de produir fruits. Es tracta de fer fruc-

tificar els dons rebuts i compartir-los amb els altres. L'ensenyament d'aquesta paràbola ens indueix a desenvolupar una mentalitat activa i emprendora.

La tercera cita és la crida de Jesús en el Sermon de la Muntanya, que culmina amb l'ideal màxim de perfecció: «Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte» (Mt 5,48). Aquesta és la perspectiva, l'ideal per a tot cristià. No s'hi val refugiar-se en les limitacions personals o en les dificultats ambientals. Cal viure amb el convenciment ple d'aquesta vida. Ja sabem que la santedat és sobrenatural i excedeix la possibilitat humana, però Déu pot santificar l'ésser humà, i aquesta és la seva voluntat. Convé recordar que aquesta és la pedagogia que Déu fa servir amb les persones, i podem resumir-la d'aquesta manera: Déu ens mi-

ra amb un amor infinit, i bo i respectant la nostra llibertat, ens crida a la perfecció i ens dóna la gràcia per a assolir-la.

Ens cal motivació en l'esport i el temps lliure, en el treball, en la família, en la vida de fe, en el ple desenvolupament de la nostra realitat de fills de Déu, conscients de la nostra feblesa i més conscients encara de la força de l'amor de Déu, que serà present en tot moment. Però ens cal alhora superar la rutina, el desànim i la manca de motivació. Cal plantejar reptes, coses noves en la vida espiritual, en la pastoral, en tots els àmbits de la vida i de la societat. Si funcionen, endavant; si no funcionen es deixen i se'n cerquen de noves. Tant de bo puguem repetir amb sant Joan de la Creu, en el seu castellà original: «Volé tan alto, tan alto, que le di a la caza alcance.»

ENTREVISTA

Transparència evangelitzadora

FRANCESC ROMA

El proppassat 20 de març va morir el P. Raimon Algueró, SJ, que va dedicar pràcticament tota la seva vida a l'educació d'infants i joves a l'escola dels jesuïtes del carrer Casp de Barcelona. Tenia una gran capacitat per connectar amb els joves «per la seva transparència». El P. Francesc Roma, que durant 31 anys va ser company de comunitat del P. Raimon i a l'escola, va compartir «inquietuds educatives i apostòliques» amb ell.

Per què el P. Raimon connectava tan bé amb els joves?

Perquè era tan clar i net com les aigües de les fonts del Montseny o dels rius del Pirineu. I els joves ho descobreixen ben aviat. No és cap tòpic dir que la coherència i l'autenticitat d'una vida es capten sense perill d'equivocar-se. I en això, el jovent, tant el d'abans com el d'ara, tenen una percepció vertadera. Si, a més, hi afegim la capacitat d'estimar que manifestava amb naturalitat, els nois i noies quedaven ben aviat *enganxats* per la seva personalitat.

Era un gran enamorat de la natura. Què representava per a ell la muntanya?

Recordant a Theillard de Chardin, que parla de «la gran missa sobre la Creació», en Raimon hi trobava a la muntanya un temple per trobar la bellesa de l'obra de Déu; en les acampades, la gran ocasió per fer créixer en els joves aquells valors inherents a l'amistat, l'esforç, l'ajuda i el servei. És el marc ideal per viure la contemplació i l'acció, dues grans dimensions de la vida cristiana.

Com transmetia el missatge cristià, que feia forat en els joves?

Amb simplicitat de discurs, sense fer teories, donant exemple, barrejant la vida amb la fe, les coses més sublimes amb la casuística prosaica de cada dia. Amb una presència constant, a les bones i a les males. I per damunt de tot, manifestant un amor a la persona i al missatge de Jesús. Crec que, tot plegat, són motius que tenen molt de pes.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Dues velocitats

Si bé l'anomenada *globalització* ha fet créixer la riquesa en el món i ha tret de la pobresa absoluta molts habitants del planeta, també és cert que, en termes generals, la desigualtat ha crescut entre els països, com també ho ha fet a l'interior de molts altres entre la seva ciutadania. Informes internacionals fan palès aquest increment de la desigualtat fins a límits insospitats. La desigualtat, generada per la pobresa i l'atur, comporta diversitat de velocitats de creixement i és un dels problemes més greus als quals s'enfronta actualment la humanitat, perquè es troba en el nucli de molts dels problemes que ens afecten: immigració, guerres i conflictes. Fins i tot la crisi ambiental. La desigualtat, quan anul·la la igualtat d'oportunitats a petita o gran escala, destrueix les societats, perquè impedeix el desenvolupament personal i social i, fins i tot, pot arribar a afectar la qualitat de la pròpia democràcia.

El nostre país no n'ha estat una excepció. La crisi econòmica que hem viscut —no superada en part— i les conseqüències de la qual encara perviuen entre l'anomenada *classe mit-*

jana i entre els sectors més desafavorits, ha incrementat la desigualtat i els seus efectes. Convé prendre consciència activa i decisió transformadora d'aquestes dues velocitats de l'entorn social proper i del més llunyà, resultat d'una crisi que ha configurat una desigualtat entre les persones i els pobles i que ha consolidat una pobresa ofensiva i acusadora i uns índexs d'atur que dificulten el desenvolupament i la realització de les persones i que atempta contra la seva dignitat. Convé sensibilitzar, aprofundir i enfortir la decisió de posar tots els mitjans perquè aquestes dues velocitats es retrobin en sentit positiu. Això demana un estudi rigorós del tema i una acció eficaç, tenint sempre present l'altre, la persona, amb fidelitat a la justícia de Déu que ens agermana, apostant preferentment, amb amor i esperit de servei, pels pobres, com Jesús ens va ensenyar.

«Escolteu, germans meus estimats: No és Déu qui ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que Ell ha promès als qui l'estimen?» (*Jm* 2,6).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«¡Necesitamos esperanza!»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Al inicio del año litúrgico, el 7 de diciembre, el Papa comenzó «una nueva serie de catequesis, sobre el tema de la esperanza cristiana». Con fuerza exclamaba: «¡Necesitamos esperanza! La necesitamos mucho, en estos tiempos que aparecen oscuros, donde a veces nos sentimos perdidos frente al mal y a la violencia que nos rodea, frente al dolor de tantos hermanos nuestros.»

El Papa, peregrino a Fátima en la esperanza, muestra con su vida lo que afirma con sus palabras: «Dios, con su amor, camina con nosotros». Y nos anima: «esto podemos decirlo todos. Cada uno de nosotros puede decir: "Yo espero, tengo esperanza,

porque Dios camina conmigo". Camina y me lleva de la mano».

El Papa, peregrino en la paz, indica una vez más que «Dios no nos deja solos; y el Señor Jesús ha vencido al mal y nos ha abierto el camino de la vida». Si es difícil caminar por la vida, Francisco nos dice que «si nos encomendamos a Dios, la vida puede llegar a ser hermosa y ancha como una autopista».

La presencia amorosa de María, Madre de la esperanza, nos acompaña, como lo hizo con los pastorcillos de Fátima. Con ella, los pequeños encontraron la autopista que une e identifica con Cristo Resucitado.

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev. i fund.

24. □ Dimecres [Ac 17,15-22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesialístic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dijous [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Divendres [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dissabte [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. □ † Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

DIUMENGE VI DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

Salm responsorial (65)R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

✠ Evangelí segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixe'l, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament».

Lectura del libro de los Hechos**de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)**

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samària y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samària había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

Salmo responsorial (65)R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él».

Sintonitzem amb Jesús quan estimem

P. JAUME SIDERA, claretià

«Què ho fa que et manifestis a nosaltres i no pas al món?» Pregunta Judes Tadeu a Jesús. Amb paraules d'avui potser li respondria: Si vols sentir una emissora, hi has de sintonitzar. Per conèixer el Pare, cal sintonitzar-hi. I com que el Pare és AMOR, només hi connecta el qui l'estima. Un cop sintonitzat comprendràs que l'Esperit Sant roman en tu i en la comunitat. Com que és l'Esperit de la veritat, ens revela qui és Jesús i qui és el Pare. I miraràs amb ulls nous els altres, amics o enemics.

Com que l'Esperit Sant habita i s'està en nosaltres, tindrem una relació personal i viva amb Ell. És un coneixement com el que es tenen les persones que s'estimen: esposos, pares i fills, els amics.

Sant Agustí es passà mitja vida cercant Déu. El cercava pertot i no el trobava. Fins que un dia se'n va adonar: És clar: jo et cercava fora i tu eres dins.

La vida espiritual és justament la vida del cristià que viu connectat amb l'Esperit Sant que l'il·lumina i li dóna una percepció especial de la realitat.

Amb aquesta llum, podem respondre a qui ens demani la raó de la nostra fe. Sant Pere diu que ho fem serenament i amb respecte. Jesús deia als apòstols: «Us donaré una saviesa que ningú no podrà resistir ni contradir». Només convencerem amb una conducta neta i coherent. És la recepta del gran Ramon Llull: «Si no ens entenem per llenguatge, entenem-nos per amor.»

Però ens hem de formar. L'Esperit Sant mai no farà una hora extra per suplir la nostra pressió mental. Quan hem cercat i no ens en sortim, l'Esperit ens dedica tot el temps.

Jesús no ens deixa pas sols ni ens abandona. Ens ha donat en l'Esperit Sant una bona companyia.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 20, a les 11 h. Entrega de premis del Concurs Bíblic, al Centre Cultural de Terrassa.

Aquest diumenge 21, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell. **A les 20 h,** confirmacions de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa, a la Catedral.

Dimecres 24, a les 20 h. Missa de cloenda de curs de la Pastoral Universitària SAFOR, a la Catedral.

Dijous 25, a les 11 h. Col·legi de Consultors. **A les 20 h,** Missa en l'inici dels Recessos d'Emaús a la parròquia del Sant Esperit, a la Catedral.

Divendres 26, a les 18 h. Confirmacions a la capella de la Universitat Internacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 27, a les 12 h. Missa i benedicció d'una imatge de sant Francesc a la parròquia de Sant Martí de Montnegre. **A les 20 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Rubí.

Diumenge 28, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. **A les 18 h,** Missa dels Reces-

sos d'Emaús i Effatà, al Santuari de la Salut de Sabadell.

Notícies

XIII Aplec diocesà de Malalts al Santuari de la Salut. El dissabte 29 d'abril, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí el XIII Aplec diocesà de Malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, amb assistència de malalts i voluntaris. Va haver-hi Missa i benedicció dels malalts amb el Santíssim a l'esplanada, veneració de la Mare de Déu al cambril, dinar de germanor i cantada d'havaneres.

Festa de la Mare de Déu de Montserrat. El diumenge 30 d'abril, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa amb motiu de la festa patronal, trasllada del dijous dia 27. Varen concelebrar

Mn. Xavier Sanchiz, Rector, i Mn. Albert Agib Hanna Mikhail.

Confirmacions al Roser de Cerdanyola. El diumenge 30 d'abril, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola i administrà el sacrament de la Confirmació a varis fidels de la comunitat parroquial.

La Creu de Lampedusa a les parròquies de Palau de Plegamans. Del 26 al 30 d'abril, les parròquies de Santa Maria de Palau-solità i Sant Genís de Plegamans han acollit la Creu de Lampedusa. Es va celebrar la missa a ambdues parròquies, tingué lloc un acte institu-

cional i la trobada arxiprestal de catequistes.

Agenda

Recés. Dirigit pel P. David Boix LC. Aquest diumenge 21 de maig, de 10 a 18 h. Lloc: Casa de Betània (c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat).

Amics de Jesús. Trobada al Seminari, a Valldoreix. Dissabte 27 de maig, de 10 a 17 h. Info: tel. 936 744 999.

90è Aplec de Togores. Diumenge 28, a les 9 h, a l'Ermita de Santa Maria de Togores. Info: Acadèmia Catòlica de Sabadell. Tel. 937 257 519. a/e: info@academiacatolica.net

Concert de Marata n. 227. *Recital de Veu i Piano.* Josep Viader, tenor, i Santi Escura, piano. Parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès). Diumenge 28 de maig, a les 10 h.

REMADE MAR ADENTRO

El vuelo del abejorro (y II)

La semana pasada finalizaba nuestra carta dominical afirmando que las personas motivadas sienten el impulso de conseguir tanto sus propias expectativas como las de los demás. El primer signo es la pasión que se muestra por el trabajo, por los retos creativos, por aprender, dando muestras de una energía sin límites y con la satisfacción de dejar el legado de un trabajo bien hecho. Son gentes con empuje que no se conforman con el statu quo, sino que analizan la situación presente y sus antecedentes, y a la vez, exploran nuevas formas de abordar su trabajo. Otro rasgo común es que siempre intentan superarse a sí mismas y que mantienen el compromiso con la institución a la que pertenecen. No resulta difícil entender que la motivación se acaba traduciendo en un fuerte liderazgo. El impulso de superar metas llega a ser contagioso y los líderes con frecuencia

generan a su alrededor equipos de personas con cualidades parecidas.

El factor de la motivación afecta a todos los órdenes de la vida: el trabajo, el deporte, el arte, la familia, la escuela, la empresa, etc. Es un factor de inteligencia emocional que se debe desarrollar y que ayuda en todas las dimensiones de la vida, también en la vida de fe. La fe aporta al creyente un plus, un refuerzo importante para la motivación en general, es más, acaba convirtiéndose en la principal fuente de motivación. En la Sagrada Escritura podemos encontrar muchas citas. La primera que me viene a la memoria es el mandato de Dios a nuestros primeros padres: «Dios los bendijo; y les dijo Dios: «Sed fecundos y multiplicaos, llenad la tierra y sometedla; dominad los peces del mar, las aves del cielo y todos los animales que se mueven sobre la tierra» (Gn 1,28). La parábola

de los talentos (cf. Mt 25,14-30) es particularmente ilustrativa. Insiste en la actitud interior con la que se deben acoger y valorar los dones de Dios. La actitud equivocada es la del miedo que lleva a esconder la moneda bajo tierra y dejar de producir frutos. Lo propio es hacer fructificar los dones recibidos y compartirlos con los demás. La enseñanza de esta parábola nos induce a desarrollar una mentalidad activa y emprendedora.

La tercera cita es la llamada de Jesús en el Sermón de la Montaña, que culmina con el ideal máximo de perfección: «Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto» (Mt 5,48). Esta es la perspectiva, el ideal para todo cristiano. No vale refugiarse en las limitaciones personales o en las dificultades ambientales. Hay que vivir el convencimiento pleno de esa llamada. Ya sabemos que la santidad es sobrena-

tural y excede la posibilidad humana, pero Dios puede santificar al ser humano y esta es su voluntad. Conviene recordar que esta es la pedagogía que Jesús utiliza con las personas, que podemos resumir de esta manera: Dios nos mira con un amor infinito, y respetando nuestra libertad, nos llama a la perfección y nos da la gracia para alcanzarla.

Motivación en el deporte y el tiempo libre, en el trabajo, en la familia, en la vida de fe, en el desarrollo pleno de nuestra realidad de hijos de Dios, conscientes de nuestra debilidad y más conscientes aún de la fuerza del amor de Dios, que estará presente en todo momento. Pero hay que superar la rutina, el desánimo, la desmotivación. Hay que plantear retos cosas nuevas en la vida espiritual, en la pastoral, en todos los ámbitos de la vida y de la sociedad. Si funcionan, adelante; si no funcionan, se dejan y a probar en otras direcciones. Ojalá podamos repetir con san Juan de la Cruz: «Volé tan alto, tan alto, que le di a la caza alcance.»

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa